15/02/2026

Η δικαιοσύνη του Θεού

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Την Κυριακή της Απόκρεω η Εκκλησία κάνει ανάμνηση της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού. Τις δύο προηγούμενες Κυριακές μας μίλησε για την αγάπη, τη συγγνώμη και την καλοσύνη του Κυρίου. Σήμερα μας μιλάει για τη δικαιοσύνη Του.

Ο Κύριος είναι Αγαθός και Φιλάνθρωπος, αλλά και Δίκαιος. Άλλωστε, όλοι πάσχουμε και πασχίζουμε για το δίκιο μας, για το δίκιο του λαού. Γίνονται τόσοι αγώνες, χύνεται τόσο αίμα και καταβάλλονται τόσες προσπάθειες. Η δικαιοσύνη είναι αίτημα της ανθρώπινης ψυχής και όχι μόνο δόγμα πίστεως, δηλαδή διδασκαλίας της Εκκλησίας.

Ένας σοφός λέει ότι, αφού εδώ στη ζωή οι καλοί συνήθως δεν αμείβονται και οι κακοί συνήθως δεν τιμωρούνται, είναι ανάγκη να υπάρχει και άλλη ζωή με κρίση και ανταπόδοση, όπου ο καθένας θα λάβει αυτά που έπραξε, αν δεν μετανιώσει κι αν δεν αλλάξει, όπως λέει η Εκκλησία μας. Άρα η Δευτέρα Παρουσία είναι και δόγμα πίστεως αλλά και απαίτηση της κοινής λογικής και του αισθήματος δικαίου, που επικρατεί στις ανθρώπινες ψυχές.

Και ως κώδικα κρίσεως ο Χριστός μας, κατά τη Δευτέρα Παρουσία, θα βάλει την αγάπη. Όχι τόσο την αγάπη στον εαυτό Του, τόσο όμορφος είναι απέναντι μας, που τη βάζει δεύτερη αλλά την αγάπη προς το συνάνθρωπό μας, στον αδελφό μας τον ελάχιστο, στον πλησίον μας, την αγάπη την έμπρακτη: «Πείνασα και μου δώσατε να φάω», λέει. Και δεν εννοεί μόνο το ψωμί το καθημερινό, «τον άρτο τον επιούσιο», αλλά και «τον άρτο τον υπερούσιο».

Στη Δευτέρα Παρουσία θα παρουσιασθούν άνθρωποι, στους οποίους έχουμε προσφέρει αγάπη έμπρακτη. Και θα πουν στον Κύριο: «Αυτός μου έδωσε να φάω, αυτός με σκέπασε, αυτός με συγχώρεσε, αυτός με έφερε κοντά Σου. Καν΄ τον ότι νομίζεις». Αυτή η αγάπη, η έμπρακτη, η διφυής, που απευθύνεται στην ψυχή και στο σώμα του άνθρωπου, θα σταθεί πρεσβευτής για τον καθένα μας, μπροστά στον εύσπλαχνό Πλάστη. Και η Παναγία, τότε, όπως λέει η παράδοση, θα σηκώσει τα χέρια της και θα παρακαλέσει, για τελευταία φορά, τον φιλάνθρωπο Χριστό, να συγχωρέσει όλους τους ανθρώπους.

Και η Εκκλησία έχει τον τρόπο να συγχωρεί και στην παρούσα, αλλά και στη μέλλουσα ζωή. Στην παρούσα, με τα Μυστήρια και στη μέλλουσα με τα Μνημόσυνα, τις Θείες Λειτουργίες και τις ελεημοσύνες. Που σημαίνει ότι ο Χριστός ενδιαφέρεται πάντοτε για τον άνθρωπο, σε όλες τις φάσεις του βίου του. Γι’ αυτό και οι περισσότεροι άνθρωποι, που έχουν μέσα τους αγάπη κι έρωτα καλού, θα σωθούν. Στη δε κόλαση θα πάνε οι μηδέποτε μετανοήσαντες. Αυτό το

αισιόδοξο μήνυμα δεν πρέπει να μας κάνει να επαναπαυόμαστε. Πρέπει να μας δώσει θάρρος, να αγωνιζόμαστε και να προσπαθούμε.

Πηγή: Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, Το κήρυγμα της Κυριακής, τόμος Α΄ Τριώδιο – Πεντηκοστάριο, εκδ. Ακτή, Λευκωσία 2009, σελ. 28-30.